

Mivel a jelen esetben egyértelműen határon átnyúló érdekeket érintő szerződésekről van szó, az átláthatóság biztosítása nélkül lebonyolított odaítélési eljárások a 92/50/EGK és a 2004/18/EK irányelveken alapuló kötelezettségeken kívül a letelepedés és a szolgáltatásnyújtás szabadságára vonatkozó, az EK-Szerződésben előírt alapelveket is sértik.

A mentési szolgáltatások, amint a közlekedési szolgáltatások és az állami mentőszolgálat keretében nyújtott orvosi szolgáltatások, nem tartoznak az EK-Szerződés 55. cikkével összefüggésben értelmezett 45. cikkében foglalt, kivételt előíró rendelkezés hatálya alá, amelynek értelmében a valamely tagállamban a közhatalom gyakorlásához tartósan vagy időlegesen kapcsolódó tevékenységekre nem alkalmazhatók az EK-Szerződés a letelepedés és a szolgáltatásnyújtás szabadságára vonatkozó fejezetének rendelkezései az adott tagállam vonatkozásában. Az EK-Szerződés kivételt előíró 45. cikke, amely az alapvető szabadságok alóli kivételként megszorítóan értelmezendő, szigorúan azokra a tevékenységekre korlátozódik, amelyek önmagukban véve is a közhatalom gyakorlásában való közvetlen és sajátos részvételnek minősülnek. Arra a kérdésre, fennáll-e a közhatalom gyakorlása, nem a kérdéses tevékenység közjogi jellegére való hivatkozással kell választ adni, hanem az a meghatározó, hogy van-e a lehetőség az állampolgárokkal szemben közhatalmi jogosítványok és kényszer alkalmazására vonatkozó jogkörök gyakorlására.

A Bizottságnak meggyőződése, hogy a mentőszolgálatot érintő szerződés-odaítélési gyakorlatot külföldi szolgáltatók részvétele mellett is lehetne úgy alakítani, hogy minden régióban biztosított legyen az egész országra kiterjedő, gyors és magas színvonalú mentőszolgálat.

(¹) HL L 209., 1. o.; magyar nyelvű különkiadás 6. fejezet, 1. kötet, 322. o.
 (²) HL L 134., 114. o.; magyar nyelvű különkiadás 6. fejezet, 7. kötet, 132. o.

Az Elsőfokú Bíróság (ötödik tanács) T-351/05. sz., Provincia di Imperia kontra Bizottság ügyben 2008. február 14-én hozott ítélete ellen az Európai Közösségek Bizottsága által 2008. április 29-én benyújtott fellebbezés

(C-183/08. P. sz. ügy)

(2008/C 209/28)

Az eljárás nyelve: francia

Felek

Fellebbező: az Európai Közösségek Bizottsága (képviselők: D. Martin és L. Flynn meghatalmazottak)

A másik fél az eljárásban: Provincia di Imperia

A fellebbező kérelmei

- A Bíróság helyezze hatályon kívül az Elsőfokú Bíróság T-351/05. sz. ügyben 2008. február 14-én hozott ítéletét;
- a Bíróság minősítse elfogadhatatlannak a Provincia di Imperia által ebben az ügyben benyújtott keresetet;
- a Bíróság kötelezze a Provincia di Imperiát a Bizottság jelen eljárásban felmerült költségeinek viselésére.

Jogalapok és fontosabb érvek

Fellebbezésében a Bizottság azt kifogásolja, hogy a megtámadott ítélet figyelmen kívül hagyta az EK 230. cikk alapján benyújtott megsemmisítés iránti kereset elfogadhatósági feltételeit, különösen annak megállapításával, hogy az elsőfokú eljárás felpere-sének fennállt az eljáráshoz fűződő érdeke. A valamely természetes vagy jogi személy által indított megsemmisítés iránti kereset ugyanis csak akkor elfogadható, ha e kereset az elbírálásának eredményénél fogva előnyt keletkeztethet az azt benyújtó személy számára. Márpedig jelen esetben a felperes keresete nyilvánvalóan elfogadhatatlan, mivel a megtámadott jogi aktus megsemmisítő ítélet önmagában semmilyen „előnyt” nem keletkeztetne e fél számára. A támogatás nyújtása ugyanis a Bizottság által bőkezűségből tett juttatás, következésképpen a pályázati felhívásra jelentkező ajánlattevőnek egyáltalán nincs joga ahhoz, hogy ilyen támogatásban részesüljön.

A Bizottság másodlagosan arra hivatkozik, hogy még ha az elsőfokú eljárás felpere-sének fenn is állt az eljáráshoz fűződő érdeke a keresete benyújtásának napján, ez az érdeke a megtámadott ítélet kihirdetésének napján már mindenképpen megszűnt, mivel a pályázati felhíváshoz rendelt költségvetés ekkorra teljes egészében kimerült, a támogatási program pedig lezárult.

Az Elsőfokú Bíróság (ötödik tanács) által a T-215/06. sz., American Clothing Associates SA kontra OHIM ügyben 2008. február 28-án hozott ítélet ellen az American Clothing Associates SA által 2008. május 16-án benyújtott fellebbezés

(C-202/08. P. sz. ügy)

(2008/C 209/29)

Az eljárás nyelve: francia

Felek

Fellebbező: American Clothing Associates SA (képviselők: P. Maeyaert, N. Clarembeaux és C. De Keersmaeker ügyvédek)

A másik fél az eljárásban: Belső Piaci Harmonizációs Hivatal (védjegyek és formatervezési minták) (OHIM)

A fellebbező kérelmei

A fellebbező azt kéri a Bíróságtól, hogy:

- helyezze hatályon kívül az Elsőfokú Bíróság határozatát annyiban, amennyiben az úgy ítélte meg, hogy az OHIM első fellebbezési tanácsa nem sértette meg a közösségi védjegyről szóló rendelet (1) 7. cikke (1) bekezdésének h) pontját, amikor elfogadta a 18. osztályba („Bőr és műbőr, ezen anyagokból készült, egyéb osztályba nem tartozó áruk; nyersbőrök, irhák; bőröndök, utazóládák, poggyász és kiegészítők; ernyők, esernyők, napernyők és sétatokok, sétatálcák; korbácsok, ostorok és nyergesárúk”) és a 25. osztályba („Ruházat, ruhaneműk, lábbelik, fejfedők, kalapárúk”) tartozó árukkal kapcsolatos védjegybejelentésre vonatkozó 2006. május 4-i határozatát (R 1463/2005-1. sz. ügy),
- az OHIM-ot kötelezze a költségek viselésére.

Jogalapok és fontosabb érvek

A fellebbező fellebbezésének alátámasztására a közösségi védjegyről szóló rendelet 7. cikke (1) bekezdése h) pontjának, valamint az ipari tulajdon védelméről szóló, felülvizsgált és módosított, 1883. március 20-i Párizsi Uniós Egyezmény (2) 6ter cikke (1) bekezdése a) pontjának megsértésére alapított egyetlen jogalapra hivatkozik. E jogalap lényegében négy érven alapul.

Első érvével a fellebbező azt kifogásolja, hogy a megtámadott ítélet a jelvény védelmi körének értékelésekor figyelmen kívül hagyta az állami jelvény lényegi funkciójának relevanciáját. Egy állami jelvény ugyanis az állam identitásának és szuverenitásának olyan jelképeire utal, amelyeket a címerekre vonatkozó művészi nyelven és igen pontos tudás alapján alkottak meg. Bármilyen is legyen a jelvény, csak akkor lehet tehát megtagadni a védjegyként vagy valamely védjegy elemeként való lajstromozását, ha sértheti az állam identitását vagy szuverenitását. Ezzel szemben a valamely állami jelvényhez hasonló olyan megjelölés egyszerű átvétele, amely valamely védjegy elemeként nem vagy kevéssé mutat fel címertani jellemzőket, nem érintheti e jelvény lényegi funkcióját.

Második érvével a fellebbező azt kifogásolja, hogy az Elsőfokú Bíróság figyelmen kívül hagyta az állami jelvény címertani jellemzőinek relevanciáját, amikor úgy ítélte meg, hogy ugyanazon címertani leírás alapján egy és ugyanazon jelvény több művészi értelmezéssel bírhat. A fellebbező szerint a Párizsi Uniós Egyezmény 6ter cikke (1) bekezdésének a) pontja és a „címertani utánezat” fogalma ugyanis nem a jelkép mint olyan védelmét, hanem az igen pontos művészi értelmezés vagy

konkrét grafikus mű védelmét célozza, ami a címerművészetre és -tudományra vonatkozó szabályok végrehajtásából ered.

Harmadik érvével a fellebbező azt kifogásolja, hogy a megtámadott ítélet figyelmen kívül hagyta a „címertani utánezat” fogalmának terjedelmét, és ezáltal olyan értelmezést adott a közösségi védjegyről szóló rendeletnek és a Párizsi Uniós Egyezménynek, amely az érintett államoknak kvázi abszolút monopóliumot biztosít a címertani jellemzőkkel, illetve igen jellegzetes címertani jellemzőkkel nem bíró megjelölésekkel kapcsolatban a lajstromozásuk vagy valamely védjegy elemeként való használatuk tekintetében.

Negyedik érvével a fellebbező végül azt kifogásolja, hogy az Elsőfokú Bíróság relevanciát nélkülözőkként rögtön elutasított bizonyos, a jelen ügyet jellemző körülményeket, úgymint a címertani jellemzők természete, amelyeknek a védelmére hivatkoznak, az állami jelvényt vagy annak utánezatát elemként tartalmazó védjegy által keltett összbenyomás, az érintett állami jelvény származási országában biztosított védelem jellege vagy az érintett védjegy használatának feltételei.

(1) A közösségi védjegyről szóló, 1993. december 20-i 40/94/EK tanácsi rendelet (HL 1994. L 11. o., 1. o.; magyar nyelvű különkiadás 17. fejezet, 1. kötet, 146. o.).

(2) Recueil des traités des Nations unies, 828. kötet, 11847. sz., 108. o.

Az Umweltsenat (Németország) által 2008. május 19-én benyújtott előzetes döntéshozatal iránti kérelem – Umweltsenat von Kärnten, más felek az eljárásban Kärtner Landesregierung, Alpe Adria Energia SpA

(C-205/08. sz. ügy)

(2008/C 209/30)

Az eljárás nyelve: német

A kérdést előterjesztő bíróság

Umweltsenat

Az alapeljárás felei

Felperes: Umweltsenat von Kärnten

Más felek: Kärtner Landesregierung, Alpe Adria Energia SpA